

Daniel Kitabı - Numara Elli Bir

Palmoni: Daniel ve Vahiy'de Zamanın ve Dilin Efendisinin Açığa Çıkarılması

Jeff Pippenger

2024-01-15

Daniel kitabının sekizinci bölümünün on üç ve on dördüncü ayetlerinde “konuşan o belirli kutsal” Palmoni olarak Mesih’tir. Vahiy kitabında Mesih Alfa ve Omega olarak tanıtılır; bu unvan, diğer harika gerçeklerin yanı sıra Onu Harika Dil Ustası olarak da tanımlar ve Daniel ile Vahiy kitapları birlikte Mesih’i zamanın ve dilin Efendisi olarak temsil eder. Mesih’in, Palmoni (Sırların Sayıcısı) olarak, Adventizmin merkezi direğini tesis eden o iki ayette karakterinin bu niteliğini tanıtmasının ne anlama geldiğinin önemini ve derinliğini kavramak insan idrakinin ötesindedir; ama Sırların Sayıcısı’nın açığa çıkarmayı seçtiği sırları tanımak ve savunmak bizim sorumluluğumuzdur.

Gizli şeyler Tanrımız RAB’be aittir; fakat açığa vurulmuş olanlar sonsuza dek bize ve çocuklarımıza aittir ki, bu yasanın bütün sözlerini yerine getirelim. Yasa’nın Tekrarı 29:29.

Açığa çıkarılmış bir sır şudur: Sırların Sayanı (Palmoni), “konuşan o belirli aziz”dir; ve Kendisi’ni açıkladığı iki ayette Adventizmin merkezi sütunu belirlenir. Bu iki ayette, Harika Sayan, O’nun Yahuda oymağının Aslanı olarak 1798’de mührünü açtığı “bilginin artışı”nı tanımlar. Bu iki ayette, “bilginin artışı”nı temsil eden Miller’in rüyasındaki mücevherler, Palmoni’nin elinin yönlendirmesiyle Habakkuk’un iki levhası üzerinde yayımlandı.

Sonra bir kutsalın konuşmakta olduğunu işittim; konuşan o belirli kutsala başka bir kutsal, “Gündelik kurbanla, ıssızlık getiren suçla ilgili görüme, hem kutsal yerin hem de ordunun ayak altında çiğnenmek üzere teslim edilmesine kadar ne kadar süre var?” dedi. Ve bana, “İki bin üç yüz akşama sabaha kadar; o zaman kutsal yer temizlenecektir,” dedi. Daniel 8:13, 14.

Daniel, Kutsal Kitap peygamberliğindeki krallıklara ilişkin peygamberlik görüşünü aldıktan ve on üçüncü ve on dördüncü ayetlerdeki göksel diyalogu işittikten sonra, "görümü" anlamaya çalıştı.

Ben, ben Daniel, görümü gördüğümde ve anlamını araştırdığımda, işte, karşımda bir adam görünümünde biri duruyordu. Ulai ırmağının kıyıları arasından bir adamın sesini duydum; şöyle seslendi: “Cebrail, bu adama görümü açıkla.” Daniel 8:15, 16.

Daniel’in anlamaya çalıştığı "görüm" "chazon" görümüdür, ama Gabriel’e, Daniel’in "mareh" görüşünü anlamasını sağlaması emredilmiştir. Her gerçeğin bir önemi vardır ve bu gerçek gözden kaçarsa, pasajın yapısı ve kurgusu esasen bozulur. On beşinci ayette, Daniel "chazon" görüşünü anlamaya çalıştığında, "mareh" gizlidir ama yine de temsil edilir; çünkü "bir adamın görünüşü" (Gabriel) ifadesinde İbranice "mareh" sözcüğü "görünüş" olarak çevrilmiştir. On beşinci ayette "görüm" olarak çevrilmiş her iki sözcük de yer alır. Daniel, on beşinci ayette "chazon"u anlamaya çalışır; ama on altıncı ayette Palmoni, Gabriel’e Daniel’in "mareh"i anlamasını sağlamasını emreder. Bu iki ayetin kurgusu kasıtlıdır ve iki sözcük arasındaki bağlantıyı ve farkı vurgular.

Gabriel'e, Daniel'in "mareh"i anlamasını sağlamasını buyuran Palmoni'dir; çünkü Gabriel'e buyuran, suların üzerinde duran O'dur ve Gabriel O'nun sesini işitti: "Ulai'nin iki kıyısı arasından gelen bir adamın sesi." İki kıyı arasında akan nehir Ulai'dir ve Kutsal Yazılar'da suların üzerinde duran Mesih'tir. Bununla birlikte şu gerçek de vardır: Başmelek olarak Mesih, meleklere buyuran Kişi'dir. İki kıyı arasındaki ses, on üçüncü ayetteki "o belirli kutsal kişi"nin sesidir ve Gabriel'e, Daniel'in "mareh" görümünü anlamasını sağlamasını buyuran O'nun sözüdür. Daniel'in on ikinci bölümünde Mesih yine nehrin iki kıyısı arasındadır. On ikinci bölümde O, keten giysiler giymiştir ve sonsuzlara dek yaşayana yemin eder.

Ama sen, ey Daniel, sözleri sakla ve kitabı son zamana dek mühürle; birçok kişi oraya buraya gidip gelecek ve bilgi artacak. Sonra ben, Daniel, baktım; işte, iki başka kişi duruyordu: biri ırmağın kıyısının bu yanında, öteki o yanında. İçlerinden biri, ırmağın suları üzerinde duran keten giysili adama, "Bu harikaların sonuna kadar ne kadar zaman olacak?" dedi. Ve ırmağın suları üzerinde duran keten giysili adamın, sağ elini ve sol elini göğe kaldırıp ebediyen yaşayanın adına yemin ederek, "Bir zaman, zamanlar ve yarım zaman olacak," dediğini duydum; ve kutsal halkın gücünü dağıtmayı tamamladığında, bütün bu şeyler sona erecek. Daniel 12:4-7.

"Keten giysiler giymiş, ırmağın sularının üzerinde bulunan" Adam, "sağ elini ve sol elini göğe kaldırdı ve sonsuza dek yaşayana yemin etti"; ve O, sekizinci bölümde Cebrail'e buyruk veren aynı Adamdır. Vahiy kitabının onuncu bölümünde Mesih de elini kaldırıp sonsuza dek yaşayana yemin etti; ama orada hem suyun hem de yerin üzerinde duruyor.

Denizin ve yerin üzerinde durduğunu gördüğüm melek elini göğe kaldırdı; göğü ve içindekileri, yeri ve içindekileri, denizi ve içindekileri yaratan, sonsuza dek diri olanın adıyla ant içerek, artık vakit olmayacağını söyledi. Vahiy 10:5, 6.

Vahiy'in onuncu bölümündeki kudretli melek, sekizinci bölümde nehrin iki kıyısı arasından Cebrail'e seslenen ve on ikinci bölümde 'harikaların' 'sonu'nun ne zaman gerçekleşeceğini bildiren Palmoni'dir. Vahiy'in onuncu bölümünde, 'aslan' gibi kükreyen O'dur; çünkü orada Yahuda oymağının Aslanı olarak tasvir edilir.

Ve ihtiyarlardan biri bana dedi: "Ağlama; işte, Yahuda oymağından olan Aslan, Davut'un kökü, kitabı açmaya ve onun yedi mührünü çözmeye galip geldi." Ben de baktım, ve işte, tahtın ve dört yaratığın ortasında ve ihtiyarların ortasında, sanki boğazlanmış gibi duran bir kuzu duruyordu; yedi boynuzu ve yedi gözü vardı; bunlar, bütün yeryüzüne gönderilmiş olan Tanrı'nın yedi Ruhudur. Ve gelip tahtta oturanın sağ elinden kitabı aldı. Vahiy 5:5-7.

Yahuda oymağından Aslan olarak Mesih, yedi mühürle mühürlenmiş kitabın mühürlerini açmaya layık olan Kuzu'dur. İster Daniel kitabında sular üzerinde yürürken, ister Vahiy'de bir ayağı denizde, öteki ayağı karada dururken olsun, bu peygamberî tasvirlerin her biri peygamberî zamanla ilişkilidir. Ve Yahuda oymağından Aslan olarak Mesih, Sözü'nü hem mühürler hem de mühürlerini açar. Daniel kitabını nasıl mühürlediyse, Vahiy'in onuncu bölümündeki yedi gök gürlemesini de mühürledi.

Yuhanna'ya yol gösteren kudretli melek, İsa Mesih'ten başkası değildi. Sağ ayağını denizin, sol ayağını karanın üzerine koyması, Şeytan'la büyük çekişmenin kapanış sahnelerinde üstlendiği rolü gösterir. Bu duruş, tüm yeryüzü üzerindeki en üstün güç ve yetkisini ifade eder. Çekişme çağdan çağa daha da güçlenmiş ve kararlılık kazanmış, karanlık güçlerin ustalıkla faaliyetleri doruğa ulaştığında yaşanacak kapanış sahnelerine kadar da böyle devam edecektir. Şeytan, kötü insanlarla birleşerek, gerçeğin sevgisini kabul etmeyen tüm dünyayı ve kiliseleri aldatacaktır. Ama kudretli melek dikkat istiyor. Gür bir sesle haykırıyor. Gerçeğe karşı çıkmak için Şeytan'la birleşenlere sesinin güç ve yetkesini gösterecek.

Bu yedi gök gürültüsü seslerini dile getirdikten sonra, küçük kitapla ilgili olarak Yuhanna'ya, Daniel'e olduğu gibi şu buyruk gelir: 'Yedi gök gürültüsünün söylediklerini mühürle.' Bunlar, sırayla açığa çıkarılacak gelecekteki olaylarla ilgilidir. Günlerin sonunda Daniel, kendisine düşen yerde duracaktır. Yuhanna küçük kitabın mühürünün açıldığını görür. Böylece Daniel'in peygamberlik sözleri, dünyaya verilecek birinci, ikinci ve üçüncü meleklerin mesajlarında yerli yerine oturur. Küçük kitabın mühürünün açılması, zamana ilişkin mesajdı.

Daniel kitabı ile Vahiy kitabı birdir. Biri bir peygamberliktir, diğeri bir vahiydir; biri mühürlü bir kitap, diğeri açılmış bir kitaptır. Yuhanna, gök gürültülerinin dile getirdiği sırları işitti, ama onları yazmaması emredildi.

Yuhanna'ya verilen ve yedi gök gürlemesinde dile getirilen özel ışık, birinci ve ikinci meleklerin mesajları altında gerçekleşecek olayların bir tasviriydi. Yedinci Gün Adventistleri Kutsal Kitap Yorumu, cilt 7, 971.

Palmoni olarak, sekizinci ve on ikinci bölümlerde suların üzerinde duran adam olarak temsil edilen Mesih, aynı zamanda elinde küçük bir kitapçık bulunan kudretli melektir. O, sözünü mühürleyen ve mühürünü açan Yahuda oymağının aslanıdır; Cebrail'e buyuran da O'dur, çünkü O başmelek Mikail'dir.

Oysa başmelek Mikail, İblis'le çekişip Musa'nın bedeni üzerine tartıştığında, ona hakaret dolu bir suçlama yöneltmeye cüret etmedi; ama "Rab seni azarlasın" dedi. Yahuda 1:9.

Mikail, Mesih'in adıdır; bu ad O'nun sadece meleklerin komutanı olduğunu değil, aynı zamanda diriltme gücüne sahip olduğunu da ifade eder. Mikail adı "Tanrı gibi kim?" anlamına gelir. Nebukadnezar, fırında üç sadık kişiyle birlikte Tanrı Oğlu'na benzeyen birini gördüğünde, o Mikail'di. Ayrıca başmelek Mikail, Tanrı'nın halkının önderidir; Daniel 8:11'in yerine gelişinde putperest Roma'nın küçük boynuzu çarmıhta kendini ona karşı yüceltti.

Ama sana gerçeğin kitabında kaydedilmiş olanı bildireceğim; bu konularda benim yanımda duran hiç kimse yoktur, yalnızca önderiniz Mikail. Daniel 10:21.

Meleklerle komuta eden, ölüleri diriltten ve deneme süresinin ne zaman sona ereceğine karar veren Mikail'dir.

"Ve o zamanda, senin halkının çocukları için duran büyük prens Mikail ayağa kalkacak; ve o zamana dek bir ulus var olduğundan beri hiç görülmemiş bir sıkıntı zamanı olacak; ve o zamanda, senin halkın kurtulacak, kitapta yazılı olarak bulunanların her biri." Bu sıkıntı

zamanı geldiğinde, her dava karara bağlanır; artık lütuf zamanı yoktur, artık tövbe etmeyen için merhamet yoktur. Yaşayan Tanrı'nın mührü O'nun halkının üzerindedir. Ejderhanın orduları tarafından seferber edilen yeryüzünün güçleriyle ölümcül bir çatışmada kendilerini savunmaktan aciz olan bu küçük kalıntı, Tanrı'yı siper edinir. Yeryüzündeki en yüksek otorite tarafından, zulüm ve ölüm tehdidi altında canavara tapınmaları ve onun işaretini almaları yönünde bir karar çıkarılmıştır. Tanrı şimdi halkına yardım etsin; çünkü O'nun yardımı olmadan böyle korkunç bir çatışmada o zaman ne yapabilirler!" Tanıklıklar, cilt 5, 212.

Yahuda oymağının Aslanı'nın açtığı son sır, İsa Mesih'in Vahiy'dir; ve bu, O'nun peygamberlik sözünün her bir unsurunun tasarım ve yapısı üzerinde egemen olduğunu da içerir. Suların üzerinde duran, elini kaldırıp sonsuza dek yaşayan üzerine yemin eden ve aslan gibi haykırınca yedi gökgürlemesinin seslerini duyurmasına neden olan keten giysili adam, Daniel kitabını ve Vahiy'deki yedi gökgürlemesini mühürleyen O'dur. Yedi mühürle mühürlenmiş kitabın mühürlerini açan, diriltme kudretine sahip olan ve ayağa kalkıp lütuf zamanının sonunu ilan eden büyük önder O'dur. Palmoni, Gabriel'e Daniel'in "mareh" görünümünü anlamasını sağlamasını buyurduğunda, tam olarak bunu kastetti.

O, Cebrail'e Daniel'in "chazon" görünümünü anlamasını sağlamasını emretmedi. "Chazon" görünümü, Daniel kitabının sekizinci bölümünde, birden on ikiye kadar olan ayetlerde yer alan Kutsal Kitap peygamberliğindeki krallıkların görünümüdür ve ayrıca on üçüncü ayette, süreye ilişkin bir soru içinde atıfta bulunulan "görüm"dür. "Görüm ne kadar sürecek?" "Chazon" görünümü, kutsal yeri ve orduyu çiğneyen harap edici güçler olan günlük (putperestlik) ve isyan (Papalık) ile ilgilidir.

Sonra bir kutsalın konuştuğunu duydum; konuşmakta olan o belirli kutsala başka bir kutsal dedi ki: Sürekli kurban, yıkıma götüren suç ve hem kutsal yerin hem de ordunun ayaklar altına alınmasıyla ilgili görüm ne zamana dek sürecek? Daniel 8:13.

Mesih, Palmoni (Harika Sayıcı) olarak, kendisine "chazon" görüşünün "ne kadar" süreceği sorulur ve O da şöyle cevap verir: "İki bin üç yüz gün; sonra Kutsal Yer arındırılacak." Daniel daha sonra, "günlük sunu ve viran bırakma suçu, hem Kutsal Yer'i hem de orduyu ayaklar altında çiğnetmek" ile ilgili olan "chazon" görüşünü anlamak ister. Ama Gabriel'e, Daniel'e "mareh" görüşünü anlamasını sağlamak emredilir. Tanrı'nın Sözünde her gerçeğin bir yeri vardır. "Mareh" görüşü, yirmi altıncı ayette belirtilen akşam ve sabahların görüşüdür.

Akşamla sabah hakkında anlatılan görüm gerçektir; bu yüzden bu görüşü mühürle, çünkü çok sonraki günler içindir. Daniel 8:26.

Ayette "vision" kelimesi iki kez geçer. İlk gönderme "mareh" görüşüne, ikincisi ise "chazon" görüşüne dairdir. "Mareh" görüşü, "akşamlar ve sabahlar" görünümüdür. "Akşamlar ve sabahlar" şeklindeki İbranice ifade Kutsal Kitap'ta sıkça geçer ve yirmi altıncı ayette olduğu gibi her zaman "akşamlar ve sabahlar" olarak çevrilir. Kutsal Kitap'ta "akşamlar ve sabahlar"dan farklı çevrildiği tek yer, yalnızca "günler" olarak çevrildiği on dördüncü ayettir. On dördüncü ayetin İbranicesinin aslı şöyle okunur: "İki bin üç yüz akşam sabaha kadar."

Adventizmin temel direği olan ayet, Tanrı'nın Sözünde "akşamlar ve sabahlar"ın basitçe "günler" olarak ifade edildiği tek ayettir. Her olgunun bir etkisi vardır ve başka hiçbir şey olmasa bile,

Palmoni'nin bu ayeti bilerek vurguladığı açıktır. Bunu, Kral James İncili'ni çevirenlerin zihinlerini yönlendirerek, ifadenin O'nun Sözünde her zaman yazıldığı biçimden farklı yazmalarını sağlayarak yaptı. Bu olgudan çıkarılması gereken nokta şudur: Gabriel'e, Daniel'in "mareh" görünümünü anlamasını sağlaması söylendiğinde, ona, kutsal yerin ve ordunun çiğnenmesiyle ilgili "chazon" görünümü değil, 1844'ün görünümüyle ilgili görünümü anlamasını sağlaması söylenmektedir.

"Akşamlar ve sabahlar" görünümü, mabedin arındırılması 22 Ekim 1844'te başladığında gerçekleşen bir tezahüre dairedir. 22 Ekim 1844'teki tezahüre ilişkin görünüm, mabedin çiğnenmesine değil, arındırılmasına ilişkindir. O tarihte peygamberî bir tezahür oldu mu?

"Mesih'in, Daniel 8:14'te gözler önüne serildiği üzere mabedin temizlenmesi için başkâhinimiz olarak en kutsal yere gelişi; Daniel 7:13'te sunulduğu üzere İnsanoğlu'nun Günleri Eskisi'ne gelişi; ve Malaki'nin önceden bildirdiği üzere Rab'bin Kendi mabedine gelişi, aynı olayın tasvirleridir; ve bu, Matta 25'teki on kız benzetmesinde Mesih tarafından anlatılan güveyin düğüne gelişiyle de temsil edilmektedir." The Great Controversy, 426.

Cebrail'e, 22 Ekim 1844'te Mesih'in kendi tapınağındaki peygamberî görünüşünü Daniel'in anlamasını sağlaması talimatı verildi. Bu nedenle Cebrail, 22 Ekim 1844 tarihine ilişkin Daniel'e ikinci bir tanık sağladı; çünkü Cebrail, gerçeğin iki tanığın tanıklığıyla sabit olduğuna dair Kutsal Kitap ilkesinin bir biçimini kayda geçen her Kutsal Kitap yazarına önderlik etmişti. Cebrail, Daniel'in 22 Ekim 1844'ü anlamasını sağlayacaksa, "görünüşe dair görünüm"ü doğrulamak için ikinci bir tanığa ihtiyaç duyacaktı.

Gabriel, önce Daniel'in "chazon" görünümünü anlama isteğini ele alarak işe başlar ve bunu, "chazon" görünümünün 1798'de "zamanın sonu"nda sona eren görünüm olduğunu belirterek yapar.

Ve Ulai'nin kıyıları arasında çağırın bir adamın sesini duydum ve şöyle dedi: Cebrail, bu adama görüyü anlamasını sağla. Bunun üzerine durduğum yere yaklaştı; ve geldiğinde korktum, yüzüstü yere kapandım; ama bana dedi: Anla, ey insanoğlu; çünkü görü son zamanla ilgilidir. Daniel 8:16, 17.

Önceki ayetteki "görüm", yani "sonun zamanında" olan, "chazon" görünümüdür; ve Daniel kitabındaki "sonun zamanı" 1798'dir. Bu, Daniel'in anlamaya çalıştığı "görüm"dü; ama Cebrail'e Daniel'e açıklaması söylenen "görüm" bu değildi. Bunun için Cebrail ikinci bir tanıklık sunacak.

Bunun üzerine durduğum yere yaklaştı; yanına geldiğinde korktum ve yüzüstü yere kapandım. Ama bana dedi ki: "Anla, ey insanoğlu; çünkü görünüm son zaman içindir." O benimle konuşurken, yüzüm yere dönük, derin bir uyku içindeydim; ama bana dokundu ve beni doğrulttu. Ve dedi: "İşte, gazabın sonlarında neler olacağını sana bildireceğim; çünkü belirlenen zamanda son olacaktır." Daniel 8:17-19.

Gabriel, Daniel'e "bak" diyerek görevine başlar; bu, ondan sıradaki gerçeği dikkate almasını istemektir. Sıradaki gerçek, Levililer yirmi altıdaki iki "yedı vakit"ten "son gazap"ın 1844'te sona erdiğidir. "Son gazap", "sona ereceği" "belirlenmiş bir vakti" olduğundan, doğrudan bir zaman kehaneti olarak tanımlanır. "Gazap" bir zaman dönemini temsil etmelidir; çünkü bitişi için "belirlenmiş bir vakti" vardır. Eğer "gazap" basitçe zamanın tek bir noktası olsaydı, bir sonu

olmazdı; yalnızca gerçekleştiği an olurdu.

"Gazap"ın belirlenmiş bir bitiş noktası vardı, bu yüzden bir zaman diliminin sonunu temsil eder. Bu zaman dilimi "son gazap" olarak ifade edilir. Bir son varsa, o hâlde bir ilk de olmalıdır. "İlk gazap" Daniel'in on birinci bölümünde tanımlanır ve orada da bir zaman dilimidir; çünkü papalık, "gazabın" sonuna kadar "faaliyet gösterecek ve başarılı olacaktır".

Ve anlayış sahiplerinden bazıları, onları sınamak, arıtmak ve tertemiz kılmak için düşecek; bu, sonun zamanına kadar sürecek; çünkü bu henüz belirlenmiş bir vakit içindir. Ve kral kendi isteğine göre davranacak; kendini yüceltecek ve her tanrının üzerine çıkacak; tanrıların Tanrısı'na karşı şaşılabilir sözler söyleyecek; gazap tamamlanmaya kadar başarılı olacak; çünkü kararlaştırılmış olan yapılacaktır. Daniel 11:35, 36.

Bu iki ayette, kendi isteğine göre davranan ve kendini yücelten kral konudur. Otuz altıncı ayet, Pavlus'un, Tanrı'nın tapınığında oturup kendisinin Tanrı olduğunu gösteren 'günah insanı'nı tanımlarken yeniden ifade ettiği ayettir. 538 yılından 1798'e kadar Karanlık Çağlar'daki zulüm otuz beşinci ayette belirtilir ve 1798 olan 'son zaman'a, yani 'belirlenen zamana' kadar sürer. Ardından otuz altıncı ayet, Papalığın 'gazap tamamlanmaya kadar' 'başarılı olacağını' belirtir. Ayet, Papalığın 1798'e kadar başarı sağladığını, bu noktada ilk 'gazap'ın 'tamamlanmış' olduğunu belirtir. Tanrı'nın peygamberlik Sözü, Papalığın, 'son zaman' olan 1798'e kadar, bin iki yüz altmış yıl boyunca süreceğini 'kararlaştırmıştı'.

İlk "gazap" 1798'de sona erdi ve "son gazap" 1844'te sona erdi. Her iki gazap da belirli bitişleri olan zaman dönemleri olarak temsil edilir; bu da her ikisini zaman peygamberlikleri olarak tanımlar. Palmoni, Gabriel'e, 22 Ekim 1844'ü belirleyen "akşamlar ve sabahlar" (günler) ile ilgili "görünüş" görünümünü ("mareh") Daniel'e kavratmasını emretti ve Gabriel de bunu o tarihe ikinci bir tanık sunarak yaptı.

Daniel'in anlamak istediği on üçüncü ayetteki "chazon" görünümü, 1798'de "zamanın sonu"nda sona eren çığneme görünümüdür. On dördüncü ayetteki "mareh" görünümü ise, 22 Ekim 1844'te Mesih'in En Kutsal Yer'de görünmesiyle sona erdi; bu, iki bin üç yüz yıllık zaman peygamberliğinin ve aynı zamanda iki bin beş yüz yirmi yıllık zaman peygamberliğinin yerine gelmesiydi. Bu iki zaman peygamberliği, Habakkuk'un kutsal tablolarında gösterilmiştir; Kardeş White, bunların Rab'bin eliyle yönlendirildiğini ve değiştirilmemesi gerektiğini belirtir.

Bu incelemeyi bir sonraki makalede sürdüreceğiz.

Öğrenecek çok dersimiz var ve unutmamız gereken çok, çok şey var. Sadece Tanrı ve gökler yanılmazdır. Kıymet verdiği bir görüşten asla vazgeçmek zorunda kalmayacağını, bir kanaatini değiştirmesine hiç gerek olmayacağını düşünenler hayal kırıklığına uğrayacaklardır. Kendi düşünce ve görüşlerimize inatçı bir kararlılıkla sarıldığımız sürece, Mesih'in uğruna dua ettiği birliği elde edemeyiz. Review and Herald, 26 Temmuz 1892.